

Spoštovani farani!

Pogosto se zgodi, da se s prihodom oktobra zazremo v prihodnost in si rečemo: še tri mesece in leto bo zopet naokrog. Res je, da bo treba še veliko postoriti, preden se bo to zgodilo, kljub temu pa ima čas svoje zakonitosti in se na nič ne ozira.

Čeprav je za nami vroče poletje in dolgo obdobje brez dežja, nas je -hvala Bogu- vseeno narava bogato obdarila. Za priboljšek nam je postregla tudi z »gozdnimi sadeži« gobami- le poiskati jih je bilo potrebno. Na vrsti so kostanji, pri nas - v vinorodnih krajih - pa smo iz dozorelega grozda stisnili še žlahtno kapljico,... zares se bomo na zahvalno nedeljo imeli Stvarniku za kaj zahvaliti. S sv. Frančiškom Asiškim (4. 10.) že zdaj lahko rečemo: »Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri zemlji, ki nas kakor mati hrani in nam gospodinji, in prinaša različno sadje in pisane rože in zelenje.«

Ko o vsem tem razmišljamo, ne moremo mimo našega blaženega škofa Anatona Martina Slomška. Rad je zahajal med ljudi in se z njimi veselil božjih darov. Zaradi ljubezni do domače grude in do slovenskega

človeka nam je zapustil bogato dediščino; tudi tole: sladko vince piti, to me veseli // zravn Boga častiti svoje žive dni // svoje žive dni, brez vse skrbi // to me srčno veseli! Od letošnje Slomškove nedelje 25. 9.) pri maši molimo za njegovo kanonizacijo (razglasitev za svetnika).

V teh oktobrskih dneh imamo veliko spodbud tudi za naše duhovno življenje. Kakor rastlina za svojo rast potrebuje svetlobo, zrak, vodo,... tako naš duhovni človek potrebuje molitev; le-ta ga ohranja v povezavi z Bogom in bližnjimi in v oktobru dobi čisto konkretno obliko - ko jagode rožnega venca drsijo skozi zgarane dlani, nam postane vse lažje, svet prijaznejši in ljudje ob nas zares naši bližnji. Kako potrebno je tudi naše oltarno občestvo - župnijo po molitvi izročati v božje varstvo, da bi spolnjevalo svoje poslanstvo. Skrbi nas mladi rod in nanj polagamo svoje upe; rod, ki prihaja in je prihodnost in usoda naše fare odvisna prav od njih. Molitev za mlade in vzgoja je velika in odgovorna naloga tako družine, kakor šole in seveda tudi Cerkve. Verouk za otroke in še posebej mladinska srečanja bi naj tudi naši župniji zagotovila krščansko bodočnost.

Domača hiša bo dom, če bomo gojili skupno molitve in v tem mesecu tudi rožni venec. Ne recimo: kje pa naš novi župnik živi, da nas nagovarja k skupni družinski molitvi. To vendar v današnjem času ni več mogoče, saj se je način življenja glede na tistega -ko smo še skupaj molili- popolnoma spremenil. To je res, res pa je tudi, da človek opravlja to, za kar si vzame čas in za kar ve, da mu je potrebno. Veselo naj bo te dni, ko nam narava vrača sadove in plačuje ves vložen trud; in to naše veselje naj bo blagoslovljeno. p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja.....

Oktober je Marijin mesec. Nebeško mater častimo predvsem z molitvijo rožnega venca. Obliko molitve, podobne današnjemu rožnemu vencu, so od začetka radi imenovali »Marijin psalterij«. Navada ponavljati »zdravamarijo« trikrat po petdesetkrat, skupaj torej 150 krat (kar ustreza številu Psalmov iz Stare zaveze, ki jih je prav tako 3-krat po 50) se je razšlirila zlasti med cistercijani. Dokončno obliko so rožnemu vencu dali kartuzijani ob Renu v začetku 15. stol. Pepež sv. Janez Pavel II. ga je dopolnil s svetlim delom in tako v premišljevalno molitev

vključil še obdobje Jezusovega javnega delovanja. Sredi 16. stol. je krščanskim deželam Evrope pretila skrajna nevarnost s strani Turkov. Velika zmaga kristjanov nad neprimerno močnejšim turškim brodovjem v bitki pri Lepantu, 7.okt. 1517 je bila odločilnega pomena. Že nekaj let poprej si je namreč takratni papež Pij V. z vsemi močmi prizadeval, da bi krščanske dežele ob Sredozemlju sklenile zvezo zoper Turke in je v ta namen določil post in javne molitve, posebej še molitev rožnega venca. Kljub silni premoči s strani Turkov, so kristjani sijajno zmagali.
Naj ta molitev tudi v naših dneh blaži napetosti ter izkoreninja zlo in teror, ki smo mu priča – doma in po svetu(Ukrajina,…); naj odgovornim, ki odločajo v imenu narodov, katere vodijo, izprosi potrebno modrost, da bodo gradili na drugačnih vrednotah – na miru in medsosedskem spoštovanju.

Prva nedelja v mesecu

Velika želja župnika in Župnijskega pastoralnega sveta je, da bi prvo nedeljo v mesecu obhajali kot nedeljo veroukarjev in njihovih družin. Praktično je, da imamo verouk v Podlehniku, stran od župnijske cerkve. Hkrati je to tudi pomanjkljivo: otroci ne doživljajo dovolj pripadnosti župniji. Brez nedeljske maše pa se ta pripadnost povsem izgubi. Če se izgubi pripadnost in čut za župnijsko občestvo, bosta tudi Bog ter vera in življenje iz nje, postala nepomembna v našem življenju. Življenje brez korenin pa tudi kmalu izgubi svojo težo in lepoto.

Frančiškovo

V župniji pri sv. Trojici smo Frančiškovi bratje minoriti že res dolga leta navzoči in tukaj doma. Od letošnjega novega šolskega-pastoralnega leta naprej je sicer malo drugače, ker se je samostansko življenje preselilo k sv. Vidu – na Videm pri Ptuju, navzoči pa kljub temu ostajamo – po skrbi za župnijo in za dom duhovnih vaj. Zato je prav in spodbudno, da imamo v župniji Frančiškovo družino – skupino faranov, ki je pripravljena

biti župniji in patrom bolj blizu, ter ji je po zgledu sv. Frančiška Asiškega mar za Cerkev in življenje s Cerkvijo. 4. 10. obhajamo god sv. Frančiška, na predvečer praznika pa se bo Frančiškova družina slovesno spominjala Frančiškove smrti in prehoda (tranzitus) v novo življenje, tisto brez konca in v nebeškem kraljestvu.

Srečanje ŽPSa

Po naših župnijah je tako, da za njihov utrip in nasploh župnijsko življenje ob župniku skrbi ŽPS. Bogu hvala, da je tudi v naši župniji tako. Ob prvih torkih v mesecu se srečujemo, načrtujemo in se spodbujamo. Prizadevamo si, da bi skupaj hodili po poti za Gospodom; sinoda in sinodalni duh sta prav k temu naravnana. V torek, 4. 10. po večerni sv. maši se bo vse to zopet uresničevalo (sv. maša ob 18h, srečanje 18.40h).

Misli sv. Janeza Pavla II.:

»Krščansko ljudstvo se z rožnim vencem podaja v Marijino šolo, da bi se dalo uvesti v premišljevanje lepote Kristusovega obličja in v izkustvo globine njegove ljubezni.«

»V življenju moša in žene sta očetovstvo in materinstvo tako vzvišena 'novost' in bogastvo, da se temu sme pristopiti samo 'na kolenih'«.

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191